

Udgiften til offentlige Forsvarere og til Honorar til Sagførere for Konsultation til ubemidlede er paa begge Oversigter (Posterne 12 og 13) opførte med henholdsvis 75,000 Kr. og 10,000 Kr., ligesom Udgifterne vedrørende Nævningesager og til Vidnegodtgørelse paa begge Oversigter (Posterne 14—17 og 18) er opførte med henholdsvis 155,000 Kr. og 50,000 Kr. Dette har sin Forklaring i, at der ikke i det nye Retsplejelovforslag er optaget nogen Bestemmelse, der kan antages at faa afgørende Indflydelse paa Udgiftsspørgsmaalet.

Paa begge Oversigter er der regnet med en aarlig Indtægtsforøgelse gennem Retsafgifterne paa ca. 170,000 Kr.

Sluttelig bemærkes, at der ikke i Forslaget til Lov om Udgifterne i Strafferetsplejen findes nogen Bestemmelser om Ændringer i Reglerne om Udredelsen af Delinkventomkostninger, lige saa lidt som det foreslaas, at Staten skal yde noget Tilskud til Københavns Politi. Dog foreslaar man, at Staten udreder Lønning til Medhjælpere ved Paatalemyndigheden i København, idet Paatalen jo er en Statssag.

Kommunernes Udgifter til Retsplejen, der efter Retsplejeloven af 1909 maa antages at blive uforandrede, vil efter det nye Retsplejelovforslag antagelig snarest formindske, idet Antallet af kommunalt ansatte Politibetjente samtidig med Forøgelsen af Statspolitiets Personale vil kunne formindske noget, og de kommunale Kasser ifølge Forslaget til Lov om Udgifterne i Strafferetsplejen kun skal udrede Udgifterne til Vederlag m. m. til de ved Sø- og Handelsretten og Underretterne ansatte Anklagere, hvilke Udgifter sikkert ikke kan antages at blive saa store som den Kommunerne efter den hidtil gældende Ordning paahvilende Udgift til Salærer til de i de offentlige Sager beskikkede Aktorer.

Endelig er Spørgsmaalet, hvad Reformen efter det nye Retsplejelovforslag kan antages umiddelbart at ville koste *Befolkningen (private)*.

Som allerede i den ovenfor omtalte Udvalgsbetænkning af 24. April 1913 be-

mærket lader dette Spørgsmaal sig ikke let besvare. Paa den ene Side vil nemlig den foreslaaede Reduktion af Retskredsens Antal og Retsafgifternes Forhøjelse paa forskellige Maader kunne paaføre Befolkningen forøgede Udgifter, men paa den anden Side kan Lovforslaget paaregnes at ville fremme Sagernes Behandling og derigennem formindske de med deres Førelse forbundne Udgifter. Endelig bemærkes, at de i Retsplejelovforslagets §§ 192 og 211 indeholdte Bestemmelser om Godtgørelse for Møde samt Erstatning for Rejsudgifter til Vidner og Syns- og Skønsmand saavel i civile som i kriminelle Sager tillægger de mødende en videregaaende Ret til Vederlag, end der nu er hjemlet ved Lovgivningen.

Et *Medlem af Flertallet* (Ellinger) udtaler: Jeg har altid anset det for bedst og billigst for Staten og for Befolkningen, at vor Retspleje blev reformeret stykkevis, dels ad Lovgivnings-, dels ad Administrationsvejen, og i sidstnævnte Henseende er der alt paa Civilrettens Omraade i Løbet af de sidste Aar opnaaet noget væsentligt, navnlig i Hovedstaden; dertil kommer, at jeg betragter Indførelse af Nævningeinstitutionen — selv om denne efter de foreslaaede Regler kun vil være at anvende i et begrænset Antal af Tilfælde — for en Svækkelse af Retsplejen. Da det imidlertid er en Kendsgerning, at vi nu i 6 Aar har haft en hvilende Retsplejelov, og der ikke viser sig noget Tegn til, at man fra andre Sider vil være med til at ophæve denne Lov og skride til den stykkevise Reformering, staar Valget i Virkeligheden nu imellem den vedtagne, men ikke i Kraft traadte Lov og det Lovforslag om Rettens Pleje, som med tilhørende Supplementslove er forelagt i Aar.

I Overensstemmelse med mine Udtalelser ved Forslagets første Behandling i Folketinget maa jeg betragte det os nu forelagte Kompleks af Love som en væsentlig Forbedring af, hvad der tidligere har foreligget, og jeg har derfor i Udvalget arbejdet med paa og kunnet slutte